ΑΝΤΟΥΑΝ
ΝΤΕ ΣΕΝΤ-ΕΞΙΠΕΡΙ

Ο μικρός πρίγκιπας

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΨΥΧΟΓΙΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: LE PETIT PRINCE
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: Ο μικρός πρίγκιπας
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Antoine de Saint-Exupéry
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Antoine de Saint-Exupéry
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Δημήτρης Ζορμπαλάς
ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κατερίνα Δουρίδα
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Χρυσούλα Μπουκουβάλα
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Antoine de Saint-Exupéry, 1943
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2015

Πρώτη έκδοση: Σεπτέμβριος 1984
Δεύτερη έκδοση: Φεβρουάριος 2015, 6.000 αντίτυπα

Έντυπη έκδοση: ISBN 978-960-702-035-2
Ηλεκτρονική έκδοση: ISBN 978-618-01-1155-2

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psichogios.gr • **www.psichogios.gr**

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psichogios.gr • **www.psichogios.gr**

© Antoine de Saint-Exupéry / ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ 2015

ΑΝΤΟΥΑΝ ΝΤΕ ΣΕΝΤ-ΕΞΙΠΕΡΙ

Ο μικρός πρίγκιπας

© Antoine de Saint-Exupéry / ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ 2015

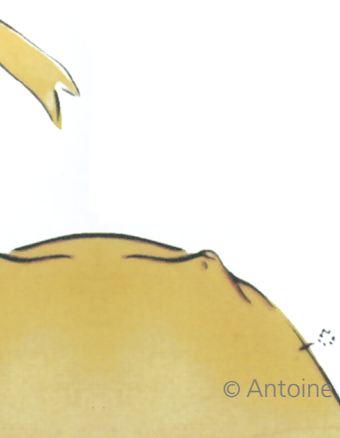

© Antoine de Saint-Exupéry / ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ 2015

ΣΤΟΝ LEON WERTH

Ζητώ συγγνώμη απ' τα παιδιά, που αφιερώνω το βιβλίο αυτό σ' έναν μεγάλο. Έχω μια σοβαρή δικαιολογία: αυτός ο μεγάλος είν' ο καλύτερος φίλος που έχω στον κόσμο. Έχω κι άλλη δικαιολογία: ο άνθρωπος αυτός μπορεί και τα καταλαβαίνει όλα, ακόμα και τα βιβλία για παιδιά. Υπάρχει και τρίτος λόγος: ο μεγάλος αυτός μένει στη Γαλλία, όπου πεινάει και κρυώνει. Έχει μεγάλη ανάγκη παρηγοριάς. Αν όλοι αυτοί οι λόγοι δε φτάνουν, θ' αφιερώσω αυτό το βιβλίο στο παιδί που ήταν κάποτε ο μεγάλος αυτός. Όλοι οι μεγάλοι ήταν πρώτα παιδιά (μα λίγοι απ' αυτούς το θυμούνται). Διορθώνω λοιπόν την αφιέρωσή μου:

ΣΤΟΝ LEON WERTH
όταν ήταν μικρό παιδί.

© Antoine de Saint-Exupéry / ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ 2015

© Antoine de Saint-Exupéry / ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ 2015

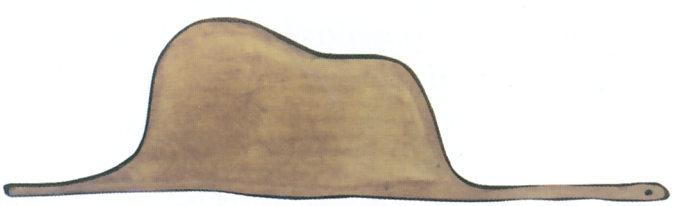
1

Όταν ήμουν έξι χρονών, είδα κάποτε μια υπέροχη εικόνα σ' ένα βιβλίο για το Παρθένο Δάσος που λεγόταν «Αληθινές Ιστορίες». Παράσταινε έναν βόα που κατάπινε ένα αγρίμι. Και να το αντίγραφο της εικόνας.

Έλεγε λοιπόν το βιβλίο: «Οι βόες καταπίνουν τη λεία τους ολόκληρη, χωρίς να τη μασήσουν. Ύστερα δεν μπορούν πια να σαλέψουν, και κοιμούνται τους έξι μήνες που χρειάζονται για να χωνέψουν».

Συλλογίστηκα λοιπόν πολύ, τότε, τις περιπέτειες της ζούγκλας και, με τη σειρά μου, κατάφερα να χαράξω το πρώτο μου σχέδιο μ' ένα χρωματιστό μολύβι. Το σχέδιό μου αριθμός ένα. Ήταν κάπως έτσι:

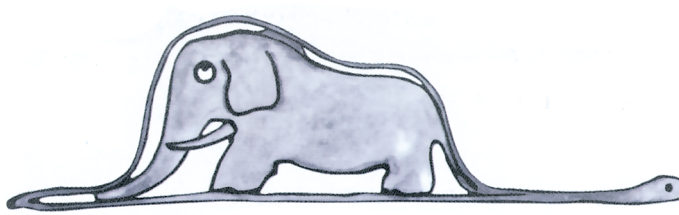

© Antoine de Saint-Exupéry / ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ 2015

Έδειξα το αριστούργημά μου στους μεγάλους και τους ρώτησα αν το σχέδιό μου τους προκαλούσε φόβο.

«Γιατί να μας φοβίσει ένα καπέλο;» μου απάντησαν.

Το σχέδιό μου δεν παράσταινε ένα καπέλο. Παράσταινε έναν βόα που χώνευε έναν ελέφαντα. Σχεδίασα λοιπόν τότε το εσωτερικό του βόα, για να μπορέσουν να καταλάβουν οι μεγάλοι. Χρειάζονται πάντα εξηγήσεις. Το σχέδιό μου αριθμός δύο ήταν έτσι:

Οι μεγάλοι με συμβούλεψαν τότε ν' αφήσω κατά μέρος τα σχέδια των φιδιών από μέσα ή απ' έξω, και να ενδιαφερθώ καλύτερα για τη γεωγραφία, την ιστορία, την αριθμητική και τη γραμματική. Και έτσι παράτησα, στα έξι μου χρόνια, μια υπέροχη σταδιοδρομία στη ζωγραφική. Είχα απογοητευτεί απ' την αποτυχία των σχεδίων μου νούμερο ένα και δύο. Οι μεγάλοι δεν καταλαβαίνουν ποτέ τίποτα μόνοι τους και είναι κουραστικό για τα παιδιά να τους δίνουν συνέχεια εξηγήσεις.

Αναγκάστηκα λοιπόν να διαλέξω άλλη δουλειά, κι έμαθα να οδηγώ αεροπλάνα. Πέταξα λίγο-πολύ παντού στον κόσμο. Και η γεωγραφία, πραγματικά, μου χρησίμεψε πολύ. Μπορούσα, με μια ματιά, να ξεχωρίσω την Κίνα από την Αριζόνα. Είναι πολύ χρήσιμο αυτό, αν τύχει και χαθείς τη νύχτα.

© Antoine de Saint-Exupéry / ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ 2015

Έκανα έτσι στη ζωή μου ένα σωρό γνωριμίες με πολλούς σοβαρούς ανθρώπους. Έζησα πολύ καιρό με τους μεγάλους. Τους γνώρισα από πολύ κοντά. Μα αυτό δεν καλυτέρεψε πολύ τη γνώμη μου.

Όταν συναντούσα κανέναν που μου φαινόταν λιγάκι ξύπνιος, πειραματιζόμουν απάνω του με το σχέδιό μου αριθμός ένα, που το είχα φυλάξει. Ήθελα να μάθω αν πραγματικά έκοβε το μυαλό του. Μα μου έλεγε πάντα: «Είναι ένα καπέλο». Και έτσι δεν του κουβέντιαζα ούτε για βόες, ούτε για παρθένα δάση, ούτε γι' αστέρια. Του μιλούσα για πράγματα που μπορούσε να καταλάβει. Για μπριτζ, για γκολφ, για πολιτική και για γραβάτες. Και ο μεγάλος έμενε πολύ ευχαριστημένος που γνώρισε έναν άνθρωπο τόσο λογικό.

© Antoine de Saint-Exupéry / ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ 2015

2

Έζησα λοιπόν ολομόναχος, χωρίς να ’χω κανέναν να μιλήσω μαζί του, μέχρι που έπαθα μια βλάβη στην έρημο της Σαχάρας έξι χρόνια πριν. Κάτι είχε σπάσει στον κινητήρα μου. Και καθώς δεν είχα μαζί μου ούτε μηχανικό ούτε επιβάτες, ετοιμαζόμουν να επιχειρήσω μόνος μου μια δύσκολη επισκευή. Ήταν ζήτημα ζωής ή θανάτου για μένα. Είχα μαζί μου νερό μόλις για οχτώ μέρες.

Την πρώτη νύχτα λοιπόν κοιμήθηκα πάνω στην άμμο, χίλια μίλια μακριά από κάθε κατοικημένη περιοχή. Ήμουν πολύ πιο απομονωμένος από έναν ναυαγό στη σχεδία του στη μέση του ωκεανού. Φαντάζεστε λοιπόν την έκπληξή μου όταν μια παράξενη φωνούλα με ξύπνησε τα χαράματα. Έλεγε:

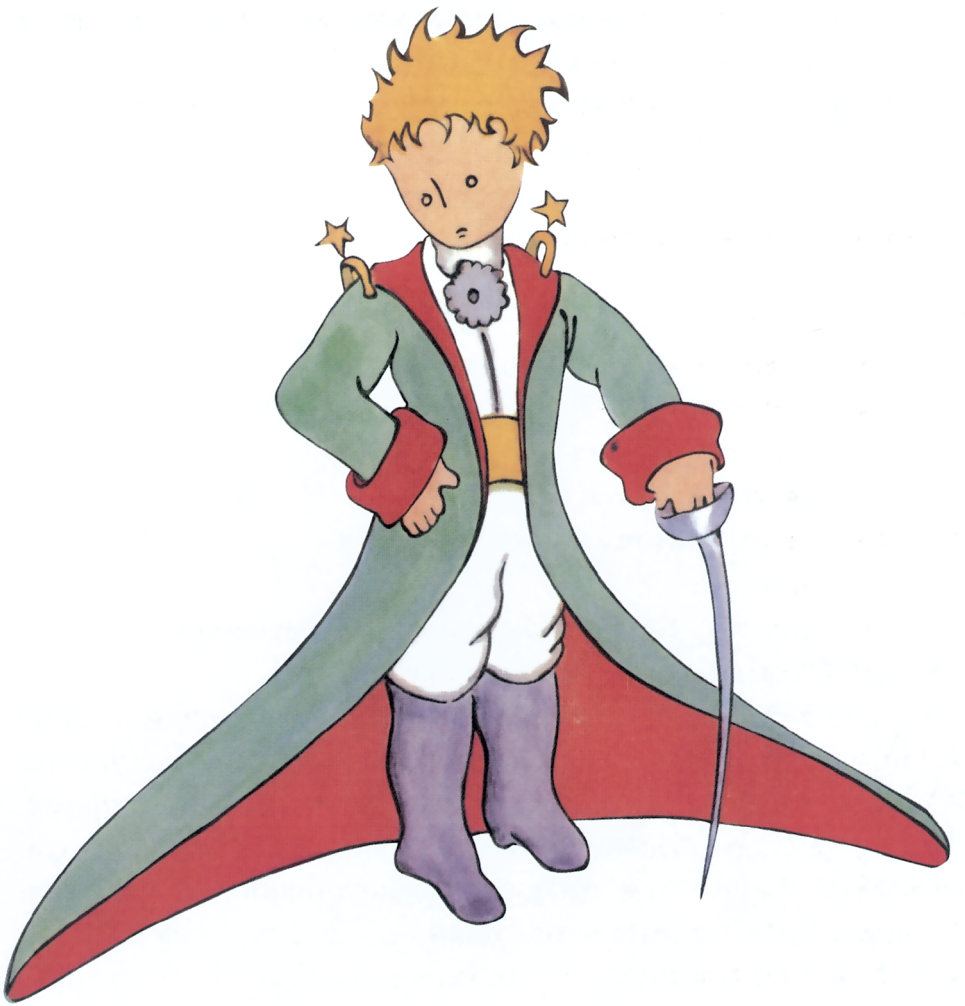
«Σας παρακαλώ… ζωγράφισέ μου ένα αρνί!»

«Τι;»

«Ζωγράφισέ μου ένα αρνί…»

Πετάχτηκα όρθιος, σαν να με είχε χτυπήσει κεραυνός. Έτριψα καλά καλά τα μάτια μου. Κοίταξα καλά και είδα ένα ολότελα παράξενο ανθρωπάκι που με κοιτούσε σοβαρά. Αυτό είναι το καλύτερο πορτρέτο που κατάφερα να του κάνω αργότερα. Μα το σχέδιό μου, βέβαια, είναι πολύ λιγότερο χαριτωμένο απ’ το ίδιο το μοντέλο. Σ’ αυτό δε φταίω εγώ. Όταν άρχισα τη σταδιοδρομία μου ως ζωγράφος,

© Antoine de Saint-Exupéry / ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ 2015

Να το καλύτερο πορτρέτο που
κατάφερα να του κάνω αργότερα.

στα έξι μου χρόνια, οι μεγάλοι με είχαν αποθαρρύνει κι έτσι δεν έμαθα να ζωγραφίζω τίποτα, εκτός από βόες, όπως φαίνονται από μέσα κι απ' έξω.

Κοίταζα λοιπόν αυτή την οπτασία με μάτια ορθάνοιχτα από την έκπληξη. Μην ξεχνάτε πως ήμουν χίλια μίλια μακριά από κάθε κατοικημένη περιοχή. Και όμως, το ανθρωπάκι μου δε μου φαινόταν ούτε χαμένο, ούτε ψόφιο από την κούραση, την πείνα ή τη δίψα, ούτε έτοιμο να πεθάνει απ' τον φόβο του. Δεν είχε διόλου την εμφάνιση ενός παιδιού που είχε χαθεί στην καρδιά της ερήμου, χίλια μίλια μακριά από κάθε κατοικημένη περιοχή. Όταν κατάφερα επιτέλους να μιλήσω, του είπα:

«Μα… τι θες εδώ;»

Και μου ξανάπε τότε, ήρεμα, σαν να 'ταν κάτι πολύ σπουδαίο:

«Σε παρακαλώ… ζωγράφισέ μου ένα αρνί…»

Όταν ένα μυστήριο είναι πολύ εντυπωσιακό, δεν τολμάς να μη συμμορφωθείς. Όσο παράλογο κι αν μου φάνηκε αυτό, σε χίλια μίλια απόσταση από κάθε κατοικημένη περιοχή και κινδυνεύοντας κιόλας να πεθάνω, έβγαλα απ' την τσέπη μου ένα φύλλο χαρτί κι ένα στιλό. Αλλά τότε θυμήθηκα πως είχα μελετήσει κυρίως γεωγραφία, ιστορία, αριθμητική και γραμματική και είπα στο ανθρωπάκι (λίγο στενοχωρημένος) πως δεν ήξερα να ζωγραφίζω. Μου απάντησε:

«Δεν πειράζει. Ζωγράφισέ μου ένα αρνί».

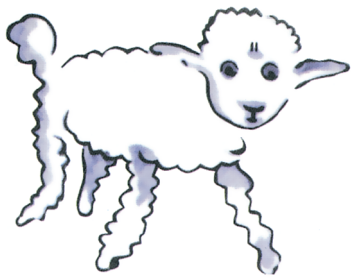
Καθώς δεν είχα ζωγραφίσει ποτέ μου ένα αρνί, ξανάφτιαξα για εκείνον το ένα απ' τα δυο σχέδια που ήξερα μονάχα να φτιάχνω. Το σχέδιο του βόα όπως φαίνεται απ' έξω. Και σάστισα ακούγοντας το ανθρωπάκι να μου απαντάει:

«Όχι! Όχι! Δε θέλω έναν ελέφαντα μέσα σ' έναν βόα. Ο βόας είναι πολύ επικίνδυνος κι ένας ελέφαντας πιάνει πολύ χώρο. Ο τόπος μου είναι πολύ μικρός. Χρειάζομαι ένα αρνί. Ζωγράφισέ μου ένα αρνί».

© Antoine de Saint-Exupéry / ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ 2015

Τότε ζωγράφισα.

Κοίταξε προσεκτικά το σχέδιο και ύστερα είπε:

«Όχι! Αυτό είναι κιόλας πολύ άρρωστο. Κάνε μου ένα άλλο».

Έκανα.

Ο φίλος μου χαμογέλασε ευγενικά, με συγκατάβαση:

«Καθώς βλέπεις… αυτό δεν είναι αρνί, είναι κριάρι. Έχει κέρατα…»

Ξανάφτιαξα λοιπόν ακόμα μια φορά το σχέδιό μου. Αλλά εκείνος το απέρριψε κι αυτό, όπως τα προηγούμενα:

© Antoine de Saint-Exupéry / ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ 2015

«Αυτό είναι πολύ γέρικο. Θέλω ένα αρνί που να ζήσει πολύ καιρό».

Τότε, χάνοντας την υπομονή μου, και καθώς βιαζόμουν να λύσω τον κινητήρα μου, σκίτσαρα βιαστικά αυτό το σχέδιο, και του είπα:

«Αυτό είναι ένα κασόνι. Το αρνί που θέλεις είναι μέσα».

Αλλά παραξενεύτηκα πολύ, βλέποντας το πρόσωπο του νεαρού κριτή να φωτίζεται:

«Ακριβώς έτσι το ήθελα! Νομίζεις πως χρειάζεται πολύ χορτάρι αυτό το αρνί;»

«Γιατί;»

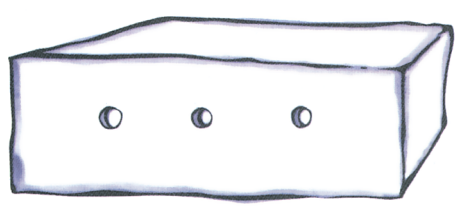
«Γιατί ο τόπος μου είναι πολύ μικρός…»

«Θα φτάσει σίγουρα. Σου ’δωσα ένα πολύ μικρό αρνάκι».

Έσκυψε το κεφάλι του στο σχέδιο:

«Δεν είναι και τόσο μικρό… Για δες! Κοιμήθηκε…»

Και έτσι έκανα τη γνωριμία του μικρού πρίγκιπα.

© Antoine de Saint-Exupéry / ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ 2015

3

Χρειάστηκα πολλή ώρα για να καταλάβω από πού ερχόταν.

Ο μικρός πρίγκιπας, που μου ’κανε ένα σωρό ερωτήσεις, δε φαινόταν ν’ ακούει ποτέ τις δικές μου. Κάτι λέξεις που είπε στην τύχη μού τα φανέρωσαν σιγά σιγά όλα. Έτσι, όταν είδε για πρώτη φορά το αεροπλάνο μου (δε θα σχεδιάσω το αεροπλάνο μου, γιατί είν’ ένα σχέδιο υπερβολικά πολύπλοκο για μένα), με ρώτησε:

«Τι πράγμα είναι αυτό;»

«Δεν είναι πράγμα. Αυτό πετάει. Είν’ ένα αεροπλάνο».

Είναι το αεροπλάνο μου.

Και ένιωθα περήφανος που του είπα πως πετούσα.

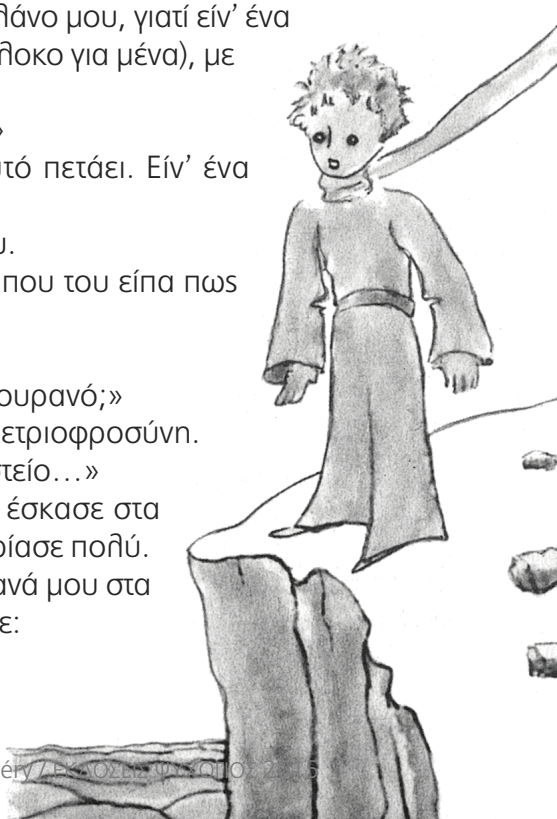
Τότε εκείνος φώναξε:

«Πώς! Έπεσες από τον ουρανό;»

«Μάλιστα», έκανα με μετριοφροσύνη.

«Α! αυτό είναι πολύ αστείο…»

Και ο μικρός πρίγκιπας έσκασε στα γέλια, πράγμα που με νευρίασε πολύ. Θέλω να παίρνουν τα βάσανά μου στα σοβαρά. Ύστερα πρόσθεσε:

© Antoine de Saint-Exupéry / Εκδόσεις Μεταίχμιο, 2015

«Ώστε κι εσύ λοιπόν έρχεσαι από τον ουρανό! Από ποιον πλανήτη είσαι;»

Τότε έπεσε λίγο φως στο μυστήριο της παρουσίας του και τον ρώτησα απότομα:

«Έρχεσαι λοιπόν από άλλο πλανήτη;»

Μα δε μου απάντησε. Κουνούσε το κεφάλι του αργά, κοιτάζοντας το αεροπλάνο μου:

«Είν' αλήθεια πως μ' αυτό εδώ δεν μπορεί να 'ρχεσαι από πολύ μακριά…»

Και βυθίστηκε σ' ένα ονειροπόλημα που κράτησε κάμποσο. Ύστερα, βγάζοντας το αρνί μου από την τσέπη του, κάθισε και θαύμαζε τον θησαυρό του.

Φαντάζεστε πόσο είχα ταραχτεί απ' αυτά τα μισόλογα για τους «άλλους πλανήτες». Προσπάθησα λοιπόν να μάθω περισσότερα:

«Από πού έρχεσαι λοιπόν, μικρούλη μου; Πού είναι ο τόπος σου; Πού θες να πας το αρνί μου;»

Μου απάντησε, αφού σκέφτηκε λίγο:

«Το καλό με το κασόνι που μου 'δωσες είναι πως τη νύχτα θα το 'χει για σπίτι».

«Βεβαίως. Και αν είσαι καλό παιδί, θα σου δώσω κι ένα σκοινί για να το δένεις την ημέρα. Και έναν πάσσαλο».

Η πρότασή μου παραξένεψε τον μικρό πρίγκιπα:

«Να το δέσω; Τι παράξενη ιδέα!»

«Μα, αν δεν το δέσεις, θα πηγαίνει από δω κι από κει, και θα χαθεί…»

Ο φίλος μου ξανάσκασε στα γέλια:

«Μα πού θες να πάει;»

« Όπου να 'ναι. Ολόισια μπροστά του…»

Τότε ο μικρός πρίγκιπας είπε σοβαρά:

«Δεν πειράζει. Είναι τόσο μικρός ο τόπος μου!»

© Antoine de Saint-Exupéry / ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ 2015

Και, κάπως μελαγχολικά ίσως, πρόσθεσε:

«Ολόισια μπροστά σου δεν μπορείς να πας πολύ μακριά…»

© Antoine de Saint-Exupéry / ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ 2015

Ο **ΑΝΤΟΥΑΝ ΝΤΕ ΣΕΝΤ-ΕΞΙΠΕΡΙ** γεννήθηκε το 1900 στη Λυών. Εργάστηκε ως πιλότος, συμβάλλοντας στη δημιουργία αεροπορικών ταχυδρομικών γραμμών, ως δοκιμαστής αεροσκαφών και ως ρεπόρτερ. Κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, υπηρέτησε ως πιλότος αναγνωριστικών πτήσεων των συμμαχικών δυνάμεων. Τον Ιούλιο του 1944 απογειώθηκε για ακόμη μία αποστολή. Δεν ξαναγύρισε ποτέ. Τα βιβλία του **Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ**, **ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΠΤΗΣΗ, ΓΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ** και **ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΠΙΛΟΤΟΣ** απέκτησαν δικαίως μια θέση στα αριστουργήματα της κλασικής λογοτεχνίας.

Και ξαναγύρισε στην αλεπού:
«Αντίο…» της είπε.
«Αντίο», είπε η αλεπού. «Και να το μυστικό μου.
Είναι πολύ απλό: δε βλέπεις σωστά παρά
με την καρδιά. Την ουσία δεν τη βλέπουν τα μάτια».
«Την ουσία δεν τη βλέπουν τα μάτια», ξανάπε
ο μικρός πρίγκιπας, για να το θυμάται.
«Είν' ο καιρός που έχασες για το τριαντάφυλλό σου
που το κάνει να 'χει τόση σημασία».
«Είν' ο καιρός που έχασα για το τριαντάφυλλό μου…»
είπε ο μικρός πρίγκιπας, για να το θυμάται.
«Οι άνθρωποι ξέχασαν αυτή την αλήθεια», είπε η αλεπού.
«Μα εσύ δεν πρέπει να την ξεχάσεις. Γίνεσαι για πάντα
υπεύθυνος για ό,τι έχεις εξημερώσει.
Είσαι υπεύθυνος για το τριαντάφυλλό σου…»
«Είμαι υπεύθυνος για το τριαντάφυλλό μου…»
ξανάπε ο μικρός πρίγκιπας,
για να το θυμάται.

ISBN 978-960-702-035-2
ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 01220
Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr